

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből; Pénteken, Mártzius' 9-dikén, 1827.

Spanyol Ország és Portugallia.

Spanyol Király ő Felsege, mint a' Madridi Udvari Ujság Febr. 15-dikén írja, megparantsolta, hogy 24,000 új katonának szedettessenek össze az ármádához. A' parantsolat Febr. 8-dikán adatott-ki. Ezen új katonaszedés sorsvonas' által történ, hanem egyéb eránt minden tekintetben a' fennálló módok szerént, annyi különbséggel, hogy eddig 8 esztendeig tartoztak, ezen-túl pedig tsak 6-tig tartoznak szolgálni az új katonák; következés képpen, a' nemes ifjak, kik eddig, hogy katonáskodni ne köteleztessenek, 20,000 Reálokat tartoztak fizetni, ezentúl tsak 15,000-ret fizetnek. A' polgároknak első születési fijaik megválthatják magokat a' katonaságtól 6000 Reálokkal; de e-mellett katonát is tartoznak magok helyett állítani, melly kedvezés a' tanuló személyekre, 's köznöségcs tisztviselőkre is ki van terjesztve.

A' Portugalliai Pairkamara Februárius 9-dikén Gróf Linharesnek jóvallására meghatározta, hogy az itt következő tárgyak tilkos ülésben vétettessenek vizsgálat alá: —

„A' Végrehajtó Hatalom nyilatkoztassa ki, hogy mitsoda tekintetek, mi némű környűállások vagynak valóságos állapotban Spanyol és Portugallia között? —

„Ha ezen nyilatkoztatást most mindjárt meg nem teheti, mondja-meg, hogy az eddig való alkudozások' folyamaltja, biztatja-e Portugalliát a' Spanyol ország-

gal való békességnek megmaradása felől, vagy nem? —

„Nyilatkoztassa-ki, hogy mikor várhatja Portugallia, hogy a' velle barátságban élő Spanyol ország, kitől tsak magától függ, hogy a' mi Rebelliseinket fegyvereikből kivetkeztesse, 's a' maga határainak ezek által való megsértetését meggátolja, megszűnik-e a' Portugallus Rebelliseket magához befogadni és oltalmazni? —

„Megtartjuk-e mi még sokáig azon Systemát, hogy Rebelliseinket mindenütt ne üldözzük, a'-hol magoknak menedéket találnak, melly Systema ugyan eleintén megegyezett az okossággal, de a' melly már most, midőn a' Spanyol országtól ajánltatott kezességek semmit se érnek, tovább fenn nem állhat? —

„Mennyire van a' mi ármádáuknak valóságos ereje határozatva, 's mitsoda kűtfejeink vagynak nekünk arra, hogy ármádánkat valósággal ezen erőre állithasuk? —

„Mitsoda lábakon áll a' Rebellió' dolga? Ki tartja ezt fenn? 's miben állhat a' mi remenségünk ennek elnyomhatása eránt? — végezetre —

„Mitsoda állapotja van mostanában a' mi finántziánknak? —

Generális Stubbs az Oportói Kormányozó illy ébresztő szavakat intézett Febr. 4-dikén ezen városnak lakosaihoz: „

„Oportói lakosok! eljött az ideje, hogy ditsőséges fárodozásaitokból kinyugodja-

tok magatokat. Az Insurgensek félyén azon sorstól, melyre jutni fognának, ha benünket megtámodni mérészlenének, vissza vonták magokat. Sergeink mindenütt a sarkokban vagynak, 's talám éppenezen szempillantat az, melyben méltó módon büntetik őket elkövetett vakmerő-bátor gonoszságaiért. Hogy az Insurgensek a mi Obersterünket, Z a g e l l ó t, tellyesen és úgy megverték, hogy ő, minekutánna magát, mind addig, míg tsak lehetett, védelmezte, ekkor végezetre nagy sokaságtól körül vétettetvén, tsak maga egyedül érkezett-meg O p o r t ó b a! —

„Oportói lakosok! Én a' ti jó hazafiuságtok és hűségtek eránt mind ez ideig bizonyos lévén, szerentsémnek tartom a' ti Kormányozótok lenni, 's örvendezésemet a' Régens Princesaszonynak ezen buzdító szavai is halmozzák: „Parantso-„lom, hogy adják tudtára az Oportói Kormányozó Generálisnak, hogy semmi el „nem fog mellőztetni, a' mi Oportónak „védelmeztetésére valamit tehet, és hogy „ő Királyi Herczegaszszonyága ezen va-„ros' lakosainak buzgóságába és vitézsé-„gébe leg nagyobb bizodalmat helyez-„tett.“ —

„Oportói lakosok! kiáltásatok tehát vellem együtt: „Éljen a' mi Királyunk IV-dik Pedró! Éljen II-dik Donna Mária Királyné! Éljen a' Constitúzió! Éljen a' Régens K. Herczegaszszony! Költ Oportóban, Febr. 4-dikén. Aláírta: S t u b b s Villiam.

A' L i s b o n a i Udvari Ujság illy Tiszti tudósításokat botsátott közre Febr. 10-dikén: — „

„Marqui Angeja így írt Brágából Febr. 3-dikán; „Én tegnap össze tsatoltam magamat Villa-Florral, 's azután tüstént Lixa és Guimaraens felé indultunk, a'hol értésünkre esett, hogy a' Rebellesek, kik még ekkor Brágában valának, innét egy

gyalogokból 's 80 lovasokból álló tsapatot 4 ágyukkal, San-Tirkó felé küldöttek-el. Én magam ezennel tovább indultam Brága felé, 's Gen. Mellót Guimaraensben hagytam, hogy az említett ellenséges tsapatot szemmel tartssa. Ma Brágából is hátra felé kezdett vonólni az ellenség, 's délután 2 óraker maga Marqui Chávesz is, Feleségével együtt elment onnét, 's tsak kevés emberekből álló vígyázó tsoportot hagyott hátra: de estve felé, mikor a' mi közelgetésünket eszekbe vették, ezek is mind eltávoztak. Minden ellenséges tsapatok a' Prádói híd felé folytatták útjokat. Az én előmenő tsapatjaim, mellyek eddig a' Cavadó bal partján vígyázaton állottak, nyomon követik az ellenséget.“

„Ugyan ezen Generális írta Brágából Febr. 5-dikén a' Hadi Ministerhez a' következőket: „Sietek tudtára adni Exc.ádnak, hogy én tegnap, minekutánna az alattam és a' Gróf Villa-Flor alatt lévő sergeket mind össze gyűjtöttem, meghatároztam magamban, hogy az ellenséget, melly a' Cavadó vize' folytában a' Portói, Prádói, és Barcelósi hidakat elfoglalta és megerősítette, megtámodjam; ehez képepest a' Prádó hidját vettem, mozdulásaimmal, erányba, hol az ellenség' tanyájának közepe volt. Gróf Villa Flórra bízáttatott, hogy a' próbatételt személlyesen kormányozza, mellyet ő nagy sebeséggel és vitéz módon végre is hájtott, 's ámbár a' Rebellesek a' hídnek egyik boltozatját már felvették vala, e' tsakugyan meg nem gátolta sergeinket az általmenetelben, 's éppen ezen munka-közben egy Kapitányt 53 embereivel együtt meglepven elfogták őket. Ezek a' 24-dik gyalog Regimentből valók, melyre az Insurgens vezérek a' hídnek védelmezését bízátk vala. Mint hogy illy módon tsak keyés ideig gátoltattak-meg sergeink az elényomulásban, egész nap kergették az Insurgenseket, 's délutáni 4 órára a' Barkai hídhoz a' Lima partjáb

érkeztek, melly városban a' 17-dik Insurgens Regiment volt őrizeten, melly abban magát egész estvig védelmezte, 's ekkor a' viznek másikt partjára ment által. A' Rebellesek ezen hidat is rendkívülvaló vakmerőséggel és valóságos nagy bátorsággal védelmezték: de tsakugyan nem állhattak meg Vadászaink előtt, a' kik itt 80 embert és 2 ágyut vettek-el tőlök. Már a' Prádó hidjánál is elvettek vala kettőt, és nem hiszem, hogy az Insurgensek illy elszéledés után egy ágyujokat is megtarthasák. —

„Ezen, a' Pedró Császár fegyvereire nézve illy ditsősséges verekedéseknek resultátuma állott 260 elfogatott köz emberekből és tisztekből; el is estek számosan és még többen megsebesedtek. A' mi vesztesünk nagyon kevés. Most nem lehet minden érdemeseknek egyenként való megditsérésére kibotsátkoznunk; tsak ez egyet megemlíteni most se mellőzhetjük-el, hogy Gróf Villa Flor olly bőltsen és vitéz módon tette a' sergeknek személyes vezérlését ezen verekedésekben, hogy az innét következő ditsősség nagyobbára őtet illeti. Pair és Gróf Taipa, mint önként vállalkozott katona, ezen verekedésekben is megkülömböztette magát. Ő, és Inzsinnör Kapitány Nogueira, azon osztálynak első tsoportjánál voltak, melly a' Prádói hidat rá-rohanással foglalta-el. Ezen két tisztek Oberster Vaskonellóssal 's az én Adjutánsommal Mendozával együtt, azon tsapatnak is első soraiban voltak jelen, melly a' Barka' hidját bajonéttal vette-meg. Aláírta: — „

„Pintó, az alsó hadi osztály' Kommandánsa.

A' Londoni Kurír is adott-ki a' Portugalliai új történetekről valamit, a' melly bár mi kevés legyen, még is olvasást érdemel legalább azon tekintetben, hogy ezen Portugallus és Spanyol dolgok még nin-

tsenek a' fátjol alól tökéletesen kitakartatva: — „

„Londonból Febr. 17-dikén: „A' zon tudósítások, mellyeket mi tegnap kiadott levelünkben tsak futva jelentettünk Portugalliából, tellyesen megvalóságosodtak. Valóság, hogy az Insurgensek már tsak 12 (Ánglus) mértföldnyire állottak Oportótól. Nagy nyughatatlankodás uralkodott Oportóban, de a' melly már nagy részint eltsendesedett. Generális Stubbs alatt már 3000 emberekre telt az Oportói őrző sereg, 's közte pedig és az Insurgensek között már most össze tsatolódva állottak a' Villa Flor és Angeja' sergeik. Elenyészett vala tehát már a' nyughatatlankodás' oka. —

„Az Oportói polgárok' nyughatatlankodásának azonközben nem tsak az Insurgensek' illy hirtelen megjelenése volt az oka, hanem ehez járult főbb képpen, hogy a' lakosok kételkedni kezdettek vala a' városban lévő őrző seregnek valóságos hűsége eránt, úgy lévén tudósittatva, hogy Marqui Chavesz külömben bajosan mérésztette volna ezen vakmerő lépést Oportó ellen tenni, hogy Chavesz és a' város béli őrző sereg között bizonyos egyetértés áll-fenn, vagy hogy, ha bizonyossá nem lett volna a' felől tétetve, hogy az őrző sereg mihent jó alkalmatosságot fog látni reá, azonnal ki fogja nyilatkoztatni, hogy az Insurgensekkel tart. —

„Meg kell vallanunk, hogy az Insurgensek' állapotjának, illy hirtelen történt megváltozása, 's az ő hirtelen történt bátor elényomulások, minelutánna a' Párisi és Madridi Ujságok az ő tellyes elszélesztetéseket kihirdették, 's minelutánna a' Márqui Chavesz' futása, megsebesedése, és Salamanka városába való megérkezése illy nyilvánosságosan irattattak, előttünk nagyon váratlan dolgoknak látszottak. Ha valóság az, hogy ő egyszer magának Salamankában keresett menedék

helyet: így az ő Portugalliában lett újabb megjelenése; melly után annyira elé nyomulni mérészlett Oportó felé, hogy ezen várostól már tsak néhány mértföldnyire álljon — már ez valóságos megfontolást érdemlő környülállás. De mi még is meg akarjuk magunkat tartóztatni attól, hogy ezen fontos és kétséges tárgyrol, mint hogy semmi megmagyarázó tudósításaink, melyekből valami felvilágosítást vehetnénk, nintsenek, valamely igen hamar való vélekedést kihirdessünk.

B r a s i l i a.

A' Császár a' maga Rio-Grande felé való elvezésekor illy szavakból álló Hirdetést intézett a' lakosokhoz: — „

„Riói lakosok! Nékem nehezen esik, hogy, egy időskére másod versben el kell válnom töllettek: hanem a' kéntelenség, 's az a' nemzeti betsület, hogy a' hadakozás a' mi déli tartományainkban elvégeztessék, hogy a' lakosok ezen tartományokban egy illy szükséges háboruba való részesülésre felbuzdittassanak 's ezen buzgóság-fenntartassák, 's végre, hogy magamat armádánknak szükségei felől tulajdon szemeim által meggyőzzem, szorgatva nogatnak engem' arra, hogy déli tartományaink felé haladék nélkül útnak induljak. —

„A' Császárnét az én szívből szeretett Hitvesemet, a' Fijamat, 's minden szívből szeretett léányaimat köztetek hagyom, tsak nagy lelküségteket és buslaktodástokat viszem magammal. Semmi tanátlásokat, semmi jóvállásokat hátra hagyni nintsen okom; tsak az egyetlen egy Brasiliai virtusra emlékeztetek benneteket, hogy fogjatok fegyvert a' thónus és haza' védelmére. Ha ez nem elég alkalmatosság, nem elég ok minden Brasiliai lakosoknak arra, hogy hazafiui érzéseiket kimutassák, úgy jobb leszsz Brasilianak lenni-megszünni, mint sem eme' szép hírt-nevet örökre el-

veszteni, mellyet az által szerzett magának, hogy függetlenségét 's tartományainak egészségét meg tudta oltalmazni. Ezen szavak nem egyedül tsak a' Riói, hanem minden Brasiliai lakosokhoz legyenek intéztetve. Brasiliaiak! legyetek Brasiliaiak, 's így az egész világ betsülni fog benneteket. Alá írta: — „

„A' Császár.

Török és Görög Tudósítások.

„A' Kapudán Basa, Nagy-Admirális, idős voltára való tekintetből, nyugodalomra botsáttatott ezen terhes szolgálattól, önn' kércelme szerént. A' Kutahijai, Karahiszári, és Akhiszári Sándschakságok bizattattak kormányozása alá azon szemmel-tartó armádának fő vezérlésével, melly a' Bosphorusnak Ásiai partjain tanyázik. Kelyébe az eddig ezen tartományokban volt Kormányozó nevezetett Kapudán Basává, — Más előmenetek is fordultak elé, de nem olly nevezetesek, hogy általunk megemlítetteti méltók volnának.

A' Konstanczinápolyi tudósítások, mellyek Febr. 11-dikén indultak, azt vitatják, hogy a' Görögöknek RACHOVAI és VELITZAI győzedelmeiket, mellyekről eleintén sokat irtak az Ujságok, nem kell valami nevezetes tsatáknak tartani, mert ők azokban tsak lopva vagy véletlenül leptek-meg valami eltávozott 's nem vi gyázó Török tsapatokat, és hogy akár mi szerentsés tetteknek tartassanak mind ezek, még se vihették ezek által véghez Karaislaki, Karatassó 's más Görög vezérek tsak azt is, hogy Reschid Basát AKRAPOLISNAK Ostromlásában meggátolhatták volna, a' ki tudván, hogy puskaport vitt bé oda Oberster Fabvier, hanem azt is tudván más felől, hogy eleség' dolgában nagy szükségét kezdett látni a' várban lévő örző sereg, annak ostromlását most kezdette leg hathatosabban folytatni.

A' mi magát Oberster Fabvier t személyesen illeti, felőlle azt írják ezen Konstantzinápolyi tudósításokban, hogy ő és két barátjai (úgy nevezett Phillhellének) éjszakának idején a' várból titkon kijövéen a' Török trázsák között szerentsé- sen által szöktek (Hogyan vihette volt bé Fabvier a' puskaporos zsákokat, ennek leírását, ámbár megigérte volt; még ki nem hirdette az Aeginai közönséges új- ság. Talám majd akkor fogja kihirdetni, minekutánna néhány száz lisztes zsákokat is bé viszen ugyan ezen Oberster.)

Az Ibrahim Basa' armádája, melyet némellyek 12, mások 15 ezer emberekre számlálnak, Modon, Koron, és Navarin között töltötte-el a' telet; maga Ibrahim mint hirtelik, útnak indúlt Kariténé felé. Hajójit mind elküldötte Alexan- driá felé; tsak Navarinnál tartott hátra 8- tzat.

Magyar Ország.

Posony Márcz. 6 dikán. — Ezen napon déli 12 órakor országos Ülést tar- tottak a' két Táblák, melyben a' Palatinus Ó Cs. Fő Herczegsége által, ki is e' hó- nap' 2-dik napján érkezett Bétsből vissza, lehozatott kegyelmes K. Rescriptum és két Decretumok olvastattak-fel. A' Rescriptum az Ország' Rendjeinek a' Felsőges Király- hoz felküldött név-napi szerentséltető írás- sokra adatott Váloszt foglalja magában; mint itt eredeti Déák nyelven következik:

Benignum Rescriptum Regium erga Gratulatoriam Regni Statuum Re- praesentationem, ex occasione felici- ter recurrentis Natalis diei Sua- rum Majestatum submissam.

Franciscus Primus etc. etc. Serenissi- me Archi Dux etc. etc. Quae ad Natalem Nostrum et Augustae Conjugis Nostrae Diem, homagialia, atque ab animis, in- signi pietate calentibus profecta, pro incolunitate utriusque Nostrum Dilectio et Fidelitates Vestrae nuncupaverunt Vota,

pergrato suscepimus animo, atque ex horum tam luculenta declaratione sincera affecti sumus laetitia. — Ut vero hoc eorum teneritudinis et infucatae fidei studium Nos quoque Gratia et Clementia Regia complecti, et condigna filiali huic eorundem in Nos affectui paterna Benignitate Regia respondere velle intelligant, Dilectioni et Fidelitatibus Vestris persvasum, mentibusque eorum intime fixum esse optamus: Vita ipsa, quam Nobis longaeuam ardentem exoptant, et incolumitate, quam coelitus Nobis donari efflagitant, non alias Nos laetari, neque tantis Divini Numinis muneribus Nos alium in finem perfrui cupere, quam ad salutem omnium, et ad Populorum, Divino Nutu Nobis creditorum felicitatem, utpote, qui insitum animo nostro persentiscimus, non majore Nos vitae, quam prosperitatis publicae desiderio teneri, illamque hujus unice causa pretium in oculis nostris habere. — Quae dum ad illas homagialis fidei, et filialis observantiae contestationes Dilectioni et Fidelitatibus Vestris hisce reponimus, una isdem Gratia et Clementia nostra Caesareo Regia benigne, jugiterque propensi manemus. Datum in Imperiali Urbe nostra Vienna Austriae, Die 24 Mensis Februarii, Anno Domini 1827. Franciscus m. p. Comes Michael de Nádasd m. p. Ignatius Márkus m. p.

A' két Dekretumok közöttül egyik az Országos Össze-írást (Conscriptiót), másik az Adozási summát; tudniillik a' 4,595,244 forintokat 's 58 és 1/2 krajtzá- rokat illeti.

Az elsőre, az Összeíróknak adandó utasításokra nézve, tellyes helybe- hagyását nyilalkoztatja Ó Cs. K. Felsőge, még a' Nemesektől malmokat árendáló nem- telen Molnárookra nézve is.

A' mi pedig a' második Decretumot illeti, ezen tekintetben illy kegyelmes kife-

jezésekkel méltóztatott Ő Felsége a maga kegyelmes helybehagyását az Ország' Rendjeinek tudtokra adattatni: „Ámbár az ajánlatott summa, a' fizetésekre, és a' számos reguláris katonaságnak az 1715-béli 8-dik Czikkely értelmében minden esetekhez képest való szükséges tartatására, nem elégséges: Ő Cs. K. Felsége mindazonáltal az adozó nép eránt viseltető különös indulatjából az alázatosan ajánlatott summát, ezüst pénzben 4.595,244 forintokat 's 38 és 1/2 krajtzárokat, mint az 1825-dik esztendő Novemberének 1-ső napjától a' jövő Országgyűlésig esztendőnként fizetendő Adózást, az elejitől fogva fenn állott Cautelák (fenntartások) szerint, kegyelmesen elfogadja. — És ámbár az Ország' Rendjei által felhozott 1681-dik esztendő béli 12-dik Czikkely a' mai idő béli környüállásokra tellyességgel nem alkalmaztatható is, Ő Cs. K. Felsége mindazonáltal, az adozó néphez viseltető Atyai szeretete 's az ő sorsok' enyhítésére 's boldogíttatására czélzó állandó gondoskodása által indittatván, minden adozási hátramaradásokat (restantiákat megszünteknek lenni nyilatkozat, tudniillik, mind azokat, mellyek az 1822-dik esztendő Novemberének 1-ső napját megelőzték, mind pedig azokat, mellyek ezen nap után következtek; azt kívánván mindazonáltal, hogy ez a' könnyebbülés az Ország'nak minden Tisztikarjai alá tartozó, adozó népekre, egyenlő mérséklet szerint kiterjesztődjék.

Posonyi tudósításokban olvassuk továbbá, hogy a' Febr. 28-dikán estve bekövetkezett esőzésre, folyó Márcz. 3-dikán szép tiszta és meleg tavaszi idő következén, olly olvadást okozott, hogy a' Dunán, azon nap reggel már csak gyalog emberek járhattak által estvéli 6 óráig, midőn a' Vár-hegyéről (Schlossberg) 3 ágyulóvések adattatván a' jelentetett, hogy a' felsőbb vidéki jég oda megérte-

zett, 's a' Posonyi Duna' jég-fedelet is megindította 's lefelé vinni kezdett, de alabatska ismét megállapodott és a' helyett, hogy a' nagy folyóba nyomult volna be, a' Mühlau felé menő keskeny Dunába nyomalkodott-bé, melly miatt a' víz egyszerre kirohant a' környékre, 's azon éj-jel és a' következett reggel, nem olly nagyon a' város' béli szomszéd alsó vidékek, mint inkább a' Blumenthal nevű külső város és a' Nagy Szombath felé vívő út mellett lévő térség, olly módon a' víz alá borítottak, hogy a' vasárnap reggel Nagy Szombath felé menő vásáros szokerek nagy bajjal mehettek ott által. A' Dunán-tüli vidékeket, Engeraut, a' Wollszthali térséget egész Köptsényig beöntötte a' Duna. Vasárnap estve, Béts. és Buda felől két napi posták egyszersmind érkeztek-meg.

Esztergomban Apostoli Királyunknak 60-dik esztendőbe-lépését buzgó könyörgésekkel, és minden jók kívánásával üllötték a' Szabad Kir. Város Plebánia Templomában; a' Városi Előljárók, Polgárok, és Tanulók fényes nagy Mise alatt végeztek buzgó ájtatosságokat; a' Víz városban pedig az ideig való fő templomban Mélt. és Fő Tisztelendő Benyovszky János Lisztiai Püspök Úr, és Nagy Prépost mondván a' nagy Misét a' Ns. Káptalan; a' Ns. Vármegye' Magistrátusa, számos Assessorok, 's köz hivatalbeliek' jelenlétében, a' Mise részei alatt tsakugyan az Erseki, és Káptalanbeli városnak fegyveres Polgárai tettek innepi lövéseket: a' Mise után pedig a' tisztelt Püspök Úr gazdag ebédet adott.

Egerben ezen örvendetes napon Fő Tisztelendő Nováky János Úr, Generális Vikárius tartott fényes Isteni tiszteletet, és előbb ugyan a' Dítséret-Éneket elmondván, azután a' nagy Misét. Ezen Mise annyival nevezetesebb volt, hogy Vild Antal Úr az itt való Muzsika-kar igazgatója ké-

szította az egész muzsikát, melynek egyik részében Bauer Aurélia Kisasszony egy Klarinet kíséretével gyönyörűen énekel, a Gradualét pedig több eszközök hangzata között Korb Pál, tanuló ifjú Bassethorn hangjával rekesztette be, melyet hasonlóan Vild Ignác Orgonista mind egyes Klarinetten, mind Bassethornon fúván, váltogatott. — A Misén jelen voltak Ns. Heves Vármegyének tagjai, a Cs. Kir. Katonáság, a Polgári Előljárók, a Lyceumbeli Professorok, az egész tanuló Ifjúsággal. A Mise részei alatt Báró Geppert Regementjének egész Bataliona, és a Polgárság tüzelt, a mozsár ágyúk pedig követétek. Az nap nagy vendégséget adott Báró Taxis Generális, és a Ns. Káptalannak tagjai is számos vendégeket elfogadtak, s azon kívül a katonaság között pénzt és húst osztattak.

E r d é l y.

Fogaras, Febr. 15-dikén 1827.

A folyó hónap közelebb elenyészett 12-dik napja minálunk örökidőkre emlékezetes fog maradni, azon köz Öröm innepre nézve; melyet ditsősségesen Uralkodó Felső Cs. Királyi Fejedelmünk áldott születése emlékezetére, mint a leg Jobb, leg Bőltsebb, és leg Kegyesebb Atyának meg annyi Gyermekei, ez Véghellységben lévő Nemes Vidékünk minden Rendben lévői ugy Inneplettek; áldván a Fő Gondviselést, hogy egy illy sok Nemzetekből álló Országnak, illy Köz-szeretetre méltó — nem mondva Uralkodóját — hanem inkább leg jobb Attyát hozta ez napon a Világra, a ki születése napját Jóságos tselekedetei által Köz öröm innepévé tudta szentelni, a Kinek mint az áldott Napnak jól tévő sugárai ezen Szébbeli Hellység Zordon Havassai között is életet, Boldogságot osztogat határnélkül való kegyelme, a ki minden boldogságát,

gazdagságát alatta valói szivekben keresi, a ki nem szünt meg Boldogságunkat azzal is tetézni, hogy Nemes Vidékünk Kormányára, mindnyájunk Boldogtítására, olly Nemes Lelkü Nagy Hazánkfiát méltóztatott rendelni, Méltóságos Hidvégi Gróf, Cs. Királyi Kamarás Nemes János Úr Ó Nsgában, a ki a Felső iránt való tiszteletet mindenek szivében egyenes, és igazságos tselekedetei által örökösíteni meg nem szünik, a kiből a Felső Joltévó sugárai, úgy vonulnak egyben, mint a Nap sugárai a Gyujtó-üvegben, hogy kit, kit a Rőzboldogság elő mozdítására gyulaszson.

Melynél fogva a Nagy Grófnak, nagy lelke, nemes és érzékeny szive, emberiség szeretete, zászlót emelt Nemes Fogaras városra minden rendű Lakossainak, valamint a Vidék Polgári, és Katonai Rendből való előbbkelőinek, ezen sok Neizetek áldására méltó nagy Nap meg innepelésére, — melynek árnyékában olly tisztelet tüzétől gyuladott áldozatott vitt, minden Polgár, és Hiv Jobbágy az egek Urához az Ó Felső Drága életének Hoszszú időkig való virágzásáért, hogy az Antoniusok ideje láttatott a történetek sorában megújulni.

A Hálaadásnak, és tiszteletnek Nagy Innepe az Evangelico Reformat. Templomban nyílt meg előbbször, az hol a Város T. Praedicatora az egek Urához bortsátott buzgó Hálaadás után, a Nemzet buzgó kívánságához alkalmaztatott Praedikáziót tartott, Sz. Dávid 61. Soltára 7-dik verse ezen szavaihoz alkalmaztatva: A Király Életének esztendeit szaporítsd meg, és az Ó Esztendei legyenek mint sok Nemzetsegnek Esztendei. — az után az egész Inneplő Gyülekezet a R. Catholicum Templomba késerte a Méltóságos Gróf Administrator Úr Ó Nsgát, az hol az énekes nagy Mise után Jeles Praedicatio tartatott

1 Pét. 2 r. 17 v. ezen szavai után: — a' Királyt tiszteljétek az Atyafiságot szeressétek. — Az alatt pedig míg az egyben gyült buzgó Gyülekezet tiszta szívből származottáldozatját, az egk Urához bé mutatta, a' Nemes 1-ső Oláh Regiment egyik Companiája, a' Szentegyház előtt, mind kézi fegyverekből, mind mozsarakból számos sálve lövésekkel tisztelkedett.

Melly tisztelkedés végével, a' Méltóságos Gróf Administrator Úr, az irt Század vitézeinek fejenként egy, egy font hust, és egy, egy itze bort osztatott, — 's egy szinte 100 személyre terített fényes Asztalnál, az egész Vidéki Egyházi, Polgári, és Katonai rendet gazdagon meg vendéglette, a' hol Felséges Urunknak, Aszszonyunknak, a' Korona örökös Ő Cs. Királyi Herczegségének, 's az Uralkodó Felséges Austriai Háaz Fő Herczegeinek számos Esztendőlk Boldogittására nyúlándó életéért, buzgó szívbéli ohajtások mellett, hármás Vívát kiáltások között öröm poharak ürítették, nem különben Hazánk Főrangú Kormányozójiért, melynek végével nem mulathatták-el a' Nemes Vidéki rendek, a' Mlgos Gróf Administrator Úr Nagy érdemei eránt égő, forró szeretetek tisztelét is meg tenni Drága élete késő időlgig való nyulásának ohajtása mellett. az

Ily szertartással elenyészet Köz öröm Innep napnak estvéje is vígság estvéje volt, minthogy a' Nap kurtának tettzett, az Ő Felsége Születése napjának tartozó örömkünk ki mutatására, 's annáltozva annak boldog estvéjét is számos ki világosittások tisztelték az egész városon vetélkedve kívánván-ki ki, kimutatni tisztelete buzgóságát nevezetesen a' Méltóságos Gróf, és Administrator Úr, uri Szállája egész égő métsék lángjában állott, a' hol Ő Nsga a'

le irt Innep napnak örömére, a' Köz tisztelet meg tételére egyben gyült számos vendégelnek, fényes estveli mulattságot is adott.

Károly Fejérvár, Febr. 12-dikén 1827. — Ágyu ropogások, és Török musika szó alatt jelenék meg ujból azon sziv szakadva várt Köz öröm Nap; imádott felséges Fejedelmünk születése napja: melyen hosszas, és szerentsés életéért fohászkodásaink megoszlatlanak emelkedtenek, K. Városunk minden igaz hívei kebeléből a' Királyok Királya Tronussához. A' határtalan öröm leginkább mutatta ki magát akkor, midőn nagy érdemeikkel koszorúzott Nagy Praepost, Méltóságos Abbás Heno Xav. Ferencz Ur által fényes adsistentiával tartott hálaadó Nagymise után, az egész öszve sereglett Sokaság által azon díszes nép-ének Tartsd meg Uram Ferencz Császárt! 's a't, ki mondhatatlan el ragadtatással el énekeltetett. Egy óratkor Katonai fényes esmereteiről híres Vár Comandáns, és Generális Treimfeldi Lenk Úr Ő Nagysága pompás ebédett adott, melyre, a' Mélt. Káptalan eleje, minden Civilis, Camaralis, és Katonai hivatalok előljárói, az ide való őrizet Tiszti Karja egy része, hivatalosok voltak, és az egész ivások kiváltképpen a' Nagy Monarkháért, ágyu durrogások alatt, határtalan örömmel tétettek. Estve a' város, és vár meg világosittattak, ágyu ropogások, és Török musika rekesztette bé ezen el felejtetetlen öröm Napot. Eltesse a' mindenható azon jobbágyai boldogittásában fáradhatatlan Fejedelmi Atyát Felséges Uralkodónkat: hogy a' hatalmas Sas' szárnyai alatt hazánk geniussa a' mi javunkra munkálkodhassék.